Procurorului Republicii Moldova dlui Postovan D.H.
Procurorului or. Tiraspol dlui Lucik V.A.
Anchetatorului procuraturii din Tiraspol dlui Starojuk V.N.
de la Ivanţoc Ilie Matvei

Aflîndu-mă la Tiraspol pe data de 16.10.92, mi s-a acordat o întrevedere cu fratele meu Andrei Ivanţoc, tras la răspundere penală de către procuratura oraşului Tiraspol.

În timpul întrevederii am înţeles că fratele este bolnav, se află într-o stare psihică gravă, nefiind capabil să perceapă corect lumea din jur, sistemul său nervos e dereglat, fratele are idei fixe, tremură într-una, plînge, vorbeşte incoerent, alogic. Vorbirea îi este încetinită, producînd impresia unui om grav bolnav. Fratele are nevoie de un tratament imediat în condiţii de staţionare. Despre ce fel de mărturii poate fi vorba, ce fel de judecată se poate face unui om bolnav? Şi prin ce metode antiumane trebuia să se acţioneze pentru a-l aduce la o asemenea stare?

Înainte de a fi arestat fratele era un om absolut sănătos, lucra în calitate de şofer şi era supus sistematic unor examene medicale. Nu există nici un fel de temeiuri pentru detenţia în continuare a fratelui meu, cu atît mai mult cu cît el a fost arestat de către organele unei republici nerecunoscute de nimeni. Acest fapt îl demonstrează o dată în plus ancheta care durează de 6 luni.

Rog să-l salvaţi de fratele meu, Andrei Ivanţoc, dîndu-i posibilitate să se trateze în condiţii de staţionar şi punîndu-l în libertate.

I. IVANŢOC

18.10.92.